

عنوان مقاله:

مسکن پایدار در سایه معماری ماندگار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد باقری - کارشناس ارشد مطالعات معماری ایران مهندس معمار

خلاصه مقاله:

معماری سنتی ایرانی، علاوه بر بهره گیری از شرایط زیست بوم و زیست محیطی بر اساس اصول بنیادی، ارزش های معنوی و فرهنگی شکل گرفته است. این ارزش ها ریشه در اعتقادات و باورهای آسمانی و جهان بینی ایرانیان دارد. از ویژگی های یاد شده می توان به عنوان پایه و مبانی یک معماری اصولی و ماندگار یاد کرد. که در عین فنا ناپذیر بودن همواره تجلی گاه کالبدی نو می باشد، که متناسب با زمان و مکان خود را عرضه نموده است. معماری ایرانی شاهد استفاده از الگوهای ماندگار در طول تاریخ بوده، که همواره از مسکنی پایدار بهره برده است؛ اما به دلیل بی توجهی معماران معاصر به این گنجینه با عظمت، و پذیرش بدون چون و چرای معماری نوین و وارداتی، نگرانی از این بابت که این الگوها به دست فراموشی سپرده شوند، دور از انتظار نیست. در این پژوهش سعی شده از روش گردآوری اطلاعات و داده های به دست آمده از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسناد تاریخی و تجربیات عملی صورت گرفته در حوزه ساختمان سازی به این سوال اساسی پاسخ داد که پایداری مسکن در سایه معماری ماندگار چه تأثیری بر جاودانه ماندن یک اثر معماری در طول زمان دارد؟ امروزه در جامعه شاهد شکل گیری آثار هنری و معماری هستیم که نه تنها در میان معماران بلکه بین عامه مردم نیز جایگاهی ندارند، و چیزی برای عرضه مناسب به آیندگان در دست نیست. این امر علاوه بر از دست دادن سرمایه کشور باعث نسیان و بی ارزش شدن هنری چون معماری می شود. در نتیجه چنین معماری دچار روزمرگی شده، و بریده از آرمان ها، اسیر حالت مصرفی، همچون هر کالایی دیگر دارای تاریخ مصرف و انقضا می گردد.

کلمات کلیدی:

معماری زنده، خانه ایرانی، ماندگاری، پایداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427745>

